

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 014359 15 Uvl
Sarajevo, 20.03.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu i to sudija pojedinac Schorr Branka, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana "Borba protiv korupcije – Bosna i Hercegovina", protiv akta broj: A-I-114/11-II od 16.12.2011. godine tuženog Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o tužbi tužitelja za ponavljanje postupka podnijetoj protiv rješenja Vrhovnog suda FBiH broj: 09 0 U 014359 13 Uvp od 29.01.2015. godine, dana 20.03.2018. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Tužba za ponavljanje postupka se odbacuje.

Obrazloženje

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 09 0 U 014359 13 Uvp od 29.01.2015. godine, odbačen je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 014359 11 U od 07.06.2013. godine, kojom je odbijena tužba tužitelja Udruženje građana – „Borba protiv korupcije BiH“-Transparency International Bosne i Hercegovine, Banja Luka, podnesena protiv rješenja tuženog broj i datum navedeni u uvodu ovog rješenja, a kojim je odbijen kao neosnovan prigovor Transparency International Bosne i Hercegovine, podnesen protiv prvostepenog rješenja tuženog broj: A-I-114/11 od 23.11.2011. godine. Tim prvostepenim rješenjem djelimično je udovoljeno zahtjevu Transparency International Bosne i Hercegovine od 08.11.2011. godine za pristup informacijama po Zakonu o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01).

Tužbom podnesenom ovom sudu dana 16.03.2015. godine i dopunom tužbe od 25.03.2015. godine tužitelj je tražio ponavljanje postupka okončanog rješenjem ovog suda, broj: 09 0 U 014359 13 Uvp od 29.01.2015. godine. Ističe da s obzirom na nemogućnost upisivanja u Registra udruženja pod nazivom Transparency International BiH, udruženje je članom 3. Statuta propisalo da će se u svom djelovanju koristiti i nazivom u prevodu na engleski jezik Transparency International BiH, a što nije suprotno sa važećim propisima u Republici Srpskoj. U članu 6. Statuta UG "Borba protiv korupcije BiH" propisano je da udruženje ima dva pečata, a koji predstavljaju stilizirana slova: "T" i "I". Pobjanim rješenjem tužitelju nije data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu u skladu sa članom 47. stav 1. tačka 6. Zakona o upravnim sporovima FBiH, te mu se onemogućava pravo na pravni lijek garantovano članom 13. Evropske konvencije, zbog čega predlaže da ovaj sud uvaži tužbu, dozvoli ponavljanje postupka i poništi rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH od 29.01.2015. godine, te donese odluku o glavnoj stvari.

Ovaj sud je prethodno ispitaio da li postoje procesno-pravne pretpostavke za podnošenje tužbe za ponavljanje sudskog postupka i njeno meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Prema odredbama člana 50. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) jasno proizilazi da se u tužbi za ponavljanje postupka mora naročito navesti zakonski osnov ponavljanja (iz člana 47.) i dokazi, odnosno okolnosti koje čine vjerovatnim postojanje tog osnova, dok je odredbom člana 51. stav 2. istog zakona propisano da će sud odbaciti tužbu za ponavljanje postupka rješenjem, pored ostalog i ako utvrdi da stranka nije učinila bar vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.

Naime, prema okolnostima navedenim u tužbi jasno proizilazi da se u ovoj upravnoj stvari nije stekao ni jedan od zakonskih razloga, propisanih u članu 47. citiranog zakona, zbog kojih se ponavljanje postupka može tražiti (u tužbi nije naveden ni jedan osnov za ponavljanje postupka iz tačke 1. do 6. navedenog člana), radi čega je tužbu tužitelja za ponavljanje postupka okončanog rješenjem ovog suda od 29.01.2015. godine, valjalo odbaciti. Isto tako, nije do odluke ovog suda čije se ponavljanje traži došlo zbog krivičnog djela sudije, jer o tome tužitelj nije ni podnio dokaz u smislu tačke 2. navedenog člana. Također, odluka ovog suda nije zasnovana na presudi donesenoj u krivičnoj i građanskoj stvari, da je ta presuda kasnije ukinuta prema tački 3. istog člana, 47. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, niti je ovaj sud utvrđivao činjenično stanje i svoju odluku zasnovao na lažnom iskazu svjedoka i stranaka u smislu tačke 4. istog člana 47. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Nije ispunjen ni zakonski osnov iz člana 47. stav 1. tačka 6. za ponavljanje postupka okončanog navedenim rješenjem ovog suda od 29.01.2015. godine, jer je to rješenje doneseno po zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenim protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 014359 11 U od 07.06.2013. godine, što znači da je tužitelj učestvovao u postupku okončanom ranijim rješenjem ovog suda čije ponavljanje traži. Pri tome treba ukazati da je tužitelj kao podnosilac zahtjeva za pristup informacijama po Zakonu o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01), koji je prethodio donošenju navedenog rješenja od 29.01.2015. godine.

Naime, pobijanim rješenjem ovog suda u predmetnom upravnom sporu nije meritorno raspravljano, već je isti okončan procesno-pravnom odlukom suda (tužba je odbačena), pa nije ni utvrđivano činjenično stanje, niti je primjenjivano materijalno pravo, nego je predmet razmatranja bilo samo pitanje neotklanjanja nedostataka u podnesku tužitelja od 25.12.2014. godine, kojim je trebao da ukloni nedostatke tužbe, a što je sprječavalo sud da po istom uopšte postupi (zahtjev odbačen kao podnesen od neovlaštenog lica u smislu odredbe člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima).

Prema tome kako tužitelj nije učinio vjerovatnim postojanje bilo kojeg zakonskog osnova za ponavljanje postupka upravnog spora okončanog procesno-pravnim rješenjem ovog suda, kojim nije meritorno odlučivao o njegovom podnesku, a što ni sam tužitelj ne dovodi u sumnju navodima tužbe, to je njegovu tužbu za ponavljanje postupka, primjenom člana 51. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, valjalo odbaciti.

Sudija
Branka Schorr, s.r.

